

Marija Strašek Vrecl\*

## *Pouk latinščine na OŠ bratov Polančičev v Mariboru v letih 1991–1995*

Latinščina je po ukinitvi Klasične gimnazije leta 1958 v Mariboru zaživela na osnovnih šolah po letu 1990. Takrat je bila ponovno vzpostavljena veriga osemletnega učenja – prva štiri leta na osnovni šoli, druga štiri leta pa na gimnaziji. V Mariboru je potekal pouk latinskega jezika na OŠ bratov Polančičev in na OŠ Slave Klavora. Takrat sem poučevala latinščino na Prvi gimnaziji, v šolskem letu 1991/92 pa sem pričela poučevati tudi na OŠ bratov Polančičev. Štirih let, ki sem jih preživela na tej šoli, se z veseljem spominjam.

Gospod ravnatelj Mladen Tancer je z veliko vnemo in odgovornostjo sprejel pouk latinščine. Imeli smo dobre razmere, ravnatelj je spremljal delo učitelja in učencev. Na šoli je pripravil tudi srečanje učiteljev latinskega jezika in eksterno preverjanje znanja.

Učenci so prihajali iz Maribora, veliko se jih je vozilo s starši iz okoliških krajev, vse do Pragerskega, Ruš itd. V petih in šestih razredih je bilo učenje prijetno, čeprav naporno, saj je bilo treba veliko usklajevati s slovenščino. V sedmih in osmih razredih pa so učenci potrebovali že več motivacije, saj je latinski jezik precej drugačen od govornih. Pomagal je predvsem pogovor o tem, zakaj se latinščino sploh učimo in kje jo bodo potrebovali. Dobro sodelovanje s starši, ki so spremljali delo svojih otrok, prihajali na govorilne ure in sestanke, je rodilo uspehe. Starši so večkrat povedali, da imajo otroci radi pri sebi svoje latinske slovarčke in »trenirajo« besede s potrebnimi oblikami. Veliko je pomagalo tudi to, da sem učne ure popestrila s praktičnim delom. Izdelovali smo »tabulae ceratae«, pisali na pergament in delali zvitke, učenci so pripravljali teme iz mitologije, zbirali grške in rimske predmete in pripravili razstavo v razredih.

Dragoceno in v veliko pomoč mi je bilo sodelovanje s kolegi učitelji, z razredniki d-razredov, predvsem pa z učitelji slovenščine in zgodovine. Usklajevali smo učne vsebine, se dogovarjali o testih in domačem delu učencev. Pri poučevanju na osnovni šoli nam je veliko pomagala gospa Katja Pavlič z Zavoda za šolstvo RS, ki je bila vodja projekta. Organizirala je pedagoške delavnice in seminarje za vse učitelje latinskega jezika, sestajali smo se v Ljubljani in v Mariboru. Obravnavali smo aktualne teme, izmenjavali smo si izkušnje, poročali o problematiki pri delu in delali načrte za naprej.

---

\* Marija Strašek Vrecl, prof. nemškega in latinskega jezika, učiteljica latinščine v p., Maribor

Dragoceni so nam bili praktični primeri njenega poučevanja latinščine (učne priprave, hospitacije pri njenih urah, gradivo za pouk).

Vsako šolsko leto smo imeli tudi ekskurzijo. V petem razredu smo obiskali Gospo Sveto, vojvodski prestol in Minimundus. V šestem razredu smo si ogledali ostanke iz rimskih časov na Ptuju, v sedmem smo se peljali skupaj z učenci OŠ Slava Klavora v Šempeter v Savinjski dolini in si ogledali Rimsko nekropolo, nato pa antično Emono. Dvodnevno ekskurzijo pa smo napravili v Vipavo in Ajdovščino, ki sta nas zares obogatili.

Ko sem zapuščala OŠ Bratov Polančičev, sem bila prepričana, da bo latinski jezik dobil še širše dimenzije, pa je žal bilo drugače.